

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Maramureş (Rumunia) w dniu 26 marca 2014 r. – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei przeciwko Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca reprezentowanej przez Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureş

(Sprawa C-144/14)

(2014/C 212/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Maramureş

Strony

Strona skarżąca: Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca reprezentowana przez Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureş

Interwenient: Direcția Sanitar-Veterinară și Pentru Siguranța Alimentelor Maramureş

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 273 i art. 287 pkt 18 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ podatkowy miał obowiązek zarejestrowania do celów podatku VAT podatnika i obciążenia go zapłatą podatku oraz odpowiednimi dodatkowymi zobowiązaniami z uwagi na przekroczenie progu kwalifikującego do zwolnienia z podatku od dnia, w którym podatnik złożył deklaracje podatkowe do właściwego organu podatkowego, z których wynikało przekroczenie progu kwalifikującego do zwolnienia z podatku VAT?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy zasada pewności prawa sprzeciwia się krajowej praktyce, zgodnie z którą organ podatkowy nałożył retroaktywnie na podatnika obowiązek zapłaty podatku VAT z uwagi na to, że usługi weterynaryjne nie są zwolnione z podatku VAT, a próg kwalifikujący do zwolnienia został przekroczony w sytuacji, w której:
 - organ podatkowy nie zarejestrował z urzędu podatnika do celów podatku VAT i nie nałożył na niego obowiązku zapłaty podatku VAT od chwili złożenia deklaracji podatkowych, z których wynikało przekroczenie progu kwalifikującego do zwolnienia, lecz wyłącznie w późniejszym terminie, po nowelizacji dekretem rządowym nr 1620/2009 przepisów wykonawczych do kodeksu podatkowego, zgodnie z którą zwolnienie przewidziane w art. 141 ust. 1 lit. a) kodeksu podatkowego nie znajduje zastosowania do usług weterynaryjnych zgodnie z wyrokiem Trybunału z dnia 24 maja 1988 r. Komisja/Włochy, 122/87 w odniesieniu do okresu poprzedzającego odnośną nowelizację;
 - organ podatkowy dowiedział się o przekroczeniu progu kwalifikującego do zwolnienia przed nowelizacją dekretem rządowym nr 1620/2009 przepisów wykonawczych do kodeksu podatkowego o powyższej treści za pośrednictwem deklaracji podatkowych przedstawionych przez podatnika;
 - przed publikacją dekretu rządowego nr 1620/2009 organ podatkowy nie wydał w zakresie przysługującej mu kompetencji – którą objęty jest również podatnik będący stroną postępowania głównego – aktów administracyjno-podatkowych stwierdzających, że podatnicy prowadzący praktykę weterynaryjną nie zarejestrowali się do celów podatku VAT w wyniku przekroczenia progu kwalifikującego do zwolnienia z podatku VAT, i w rezultacie nakładających obowiązek zapłaty względem tych podatników;
 - przed przyjęciem i wejściem w życie dekretu rządowego nr 1620/2009 wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 maja 1988 r. Komisja/Włochy, 122/87 nie został w żaden sposób opublikowany w języku rumuńskim.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).